NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Salzburg (?), 2. Drittel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

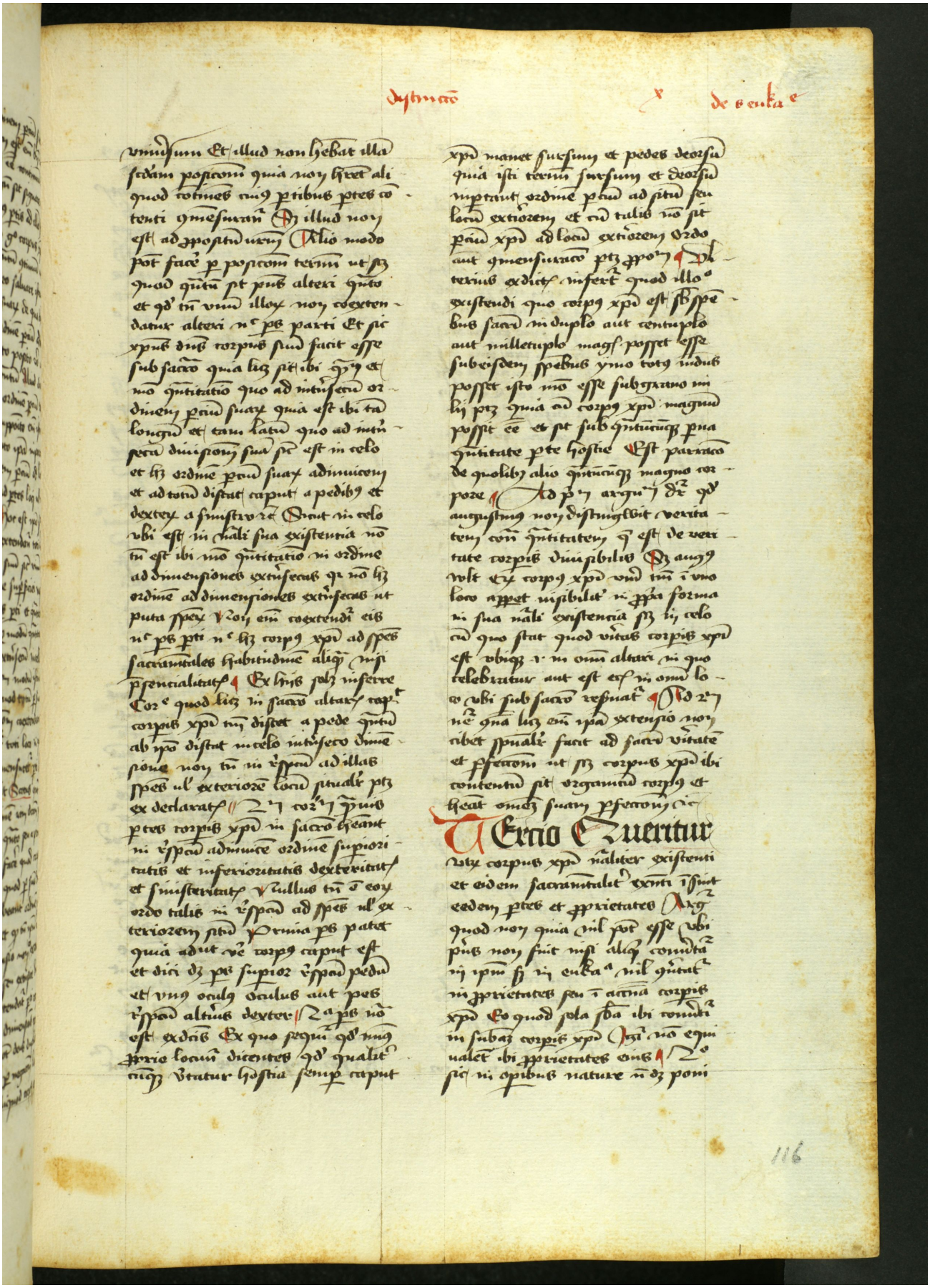

unum sunt. Et illud non habebat illa
sedem posterior quia non habet ali
quod totum cum partibus partes con
tenti in mensura. Sed illud non
est ad propositum nunc. Alio modo
potest fieri per posterior terminum ut sit
quod quilibet pars alteri quilibet
et quilibet tria unum alicui non extenden
datur alteri nec pars parti. Et sic
xpus dum corpus suum facit esse
sub sacro quia licet sit ibi quilibet et
non quilibet quo ad interiorem or
dinem prout suae quia est ibi tra
longitudo et tam latitudo quo ad inte
riorem dimensionem sua se est in celo
et licet ordine prout suae adunicem
et ad totum distet caput a pedibus et
dexter a sinistro &c. Quare in celo
ubi est in nali sua existentia non
tam est ibi nec quilibet in ordine
ad dimensiones exteriores qui non licet
ordine ad dimensiones exteriores ut
puta spes. Non enim coextendi eis
nec pars parti nec licet corpus xpi ad species
sacramentales habitudine aliqua nisi
presentialitatis. Ex hiis potest inferre
Corr. quod licet in sacro altaris capi
corpus xpi non distet a pede quilibet
ab xpo distat in celo intrinseco dimensione
non tamen in respectu ad illas
species ul exteriorem locum spiritualem patet
ex declaratis. Secundo corr. quibus
partes corporis xpi in sacro habent
in respectu admittere ordine superiori
tatis et inferioritatis dexteritatis
et sinisteritatis. Nullus tamen ordo
talis in respectu ad species ul ex
teriorem situm. Prima pars patet
quia adhuc vere corpus caput est
et dici debet superior respectu pedum
et unus oculus oculus aut pes
respectu altius dexter. Secunda pars non
est credibile. Ex quo sequitur quod nunc
in loco dicentes quod qualitates
quibus utitur hostia semper caput
xpi manet sursum et pedes deorsum
quia isti termini sursum et deorsum
important ordinem primum ad situm seu
locum exteriorem et ad talis non sit
primum xpi ad locum exteriorem ordo
aut quantitatem patet per prius. Di
terminus edicit inferit quod illo
existendi quo corpus xpi est sub spe
biis sacramentalibus in duplo aut centuplo
aut milleciplo magis posset esse
subsistendi speciebus vino totis indubi
posset isto modo esse subsistere in
hiis patet quia ad corpus xpi magnum
possit esse et sit sub quantitatibus pua
quantitate parte hostiae. Est parvum
de quolibet alio quantitatibus magno cor
pore. Ad primum argumentum dicit quod
augustinus non distinguebat veritatem
cum quantitatem quae est de veri
tate corporis dimensibilis. Sed augustinus
vult ex corpus xpi unum tam in uno
loco apparet indivisibiliter in propria forma
in sua nali existentia sed in celo
ad quo stat quod vitalis corporis xpi
est ubique in omni altari in quo
celebratur aut est est in omni lo
co ubi sub sacro reponitur. Ad secundum
nec quia licet cum ipsa extensio non
habet spiritualem facit ad sacra virtute
et efficacem ut sit corpus xpi ibi
contentum sit organum corporis et
habeat omnes suas efficacias &c.

Circa Secundum

Utrum corpus xpi naliter existenti
et eidem sacramentaliter existenti insint
eadem partes et proprietates. Arg.
quod non quia nihil prius esse ubi
prius non fuit nisi aliquid conditum
in primo sed in eucha. nihil gerunt
in proprietates seu in actina corporis
xpi ergo quod sola sua ibi condita
in substantia corporis xpi. Tertio non equi
valet ibi proprietates omnes. Sed
sic in operibus naturae non dicitur poni